

сребро развържили ся по мѣстата си, но Императорътъ като видѣлъ, че опасность-тѣ не виси само надъ Солунъ, но заплашва и Цариградъ, испратилъ особни войскѣ чрѣзъ Тракіѣ противъ Струмчанитѣ, които като ся научили утвърдили брѣговетѣ, и Клисуритѣ (*τας Κλεισούρας*) и други мѣста, и намѣстили войницитѣ въ тѣхъ, като призовали на помощъ и Требеля, и съвднитѣ славяны. (*Πάσαν τὴν βάρβαρον διαφόρων Ρηγῶν βοήθειαν.*) Солунскій историкъ не описува ясно борбѣтѣ и слѣдствието на тѣзи войнѣ, той казва само това, че грѣцката войска съ помощъ-тѣ на святаго Димитрія побѣдили неприятелитѣ, и че Славянитѣ изгнѣли въ онези клѣтки (*Παγήδας*) що были гы приготвили за грѣцитѣ; и събранитѣ тѣхны сонмища така ся распрьснѣли, щото мнозина и отъ Българитѣ побѣгнѣли въ Солунъ и ся покрьетили; но сзятый Димитрій тайно гы съвѣтувалъ да ся върнѣтъ въ свойтѣ мѣста, които не были далечъ отъ Солунъ, и да приберѣтъ